

DEL 4

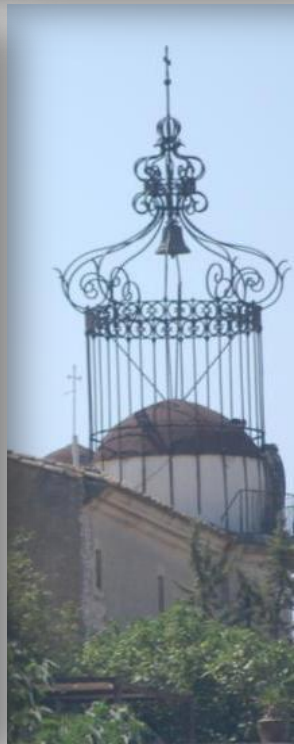
Onsdag den 1. august 2012 – Pont du Gard i ruiner

Som altid vågner jeg af blot den mindste lyd og nabohanen synes, at den ville give alt, hvad den havde i halsen ved halv sekstiden. Jeg faldt i søvn igen og sov 10 min. ad gangen, indtil nabohanen synes, at den havde irriteret alle længe nok kl. otte.

Vi gik ned for at spise morgenmad ved ni-tiden og vi var lidt sultne, så Lisa gik ind for at spørge, om vi måtte bede om flere croissanter og blev mødt af en forklaring om, at der kun var 2 croissanter pr. person inkluderet i de 9€. Hun tog mod til at spørge i lang tid og nu går der nok lige så lang tid, før hun tør spørge om noget igen.

Jeg var ikke mere sulten, så jeg checkede lige min brummende telefon. Der var en ikke så behagelig SMS fra Mor om et dødsfald. Det var selvfølgelig ikke en god nyhed. Min mor og jeg havde aftalt, inden vi tog af sted, at jeg gerne ville vide, hvis der skete noget derhjemme. Det kan klart anbefales, at man laver den slags aftaler, når man tager på ferie. Vi er alle sammen forskellige og nogen vil ikke ha' "ødelagt" ferien af informationer, som de ikke kan gøre noget ved alligevel og andre vil gerne. Jeg hører til sidstnævnte. Efter snak frem og tilbage besluttede vi dog, at vi ikke ville køre hjem til begravelsen. Måske fortryder jeg det, men det kan man først vide bagefter – og så har jeg lært dét. Igen på den hårde måde. Men jeg var og er ked af det.

Vi ville bruge dagen på at se [Pont du Gard](#). Et kæmpe bygningsværk, der blev opført i det første årti efter vores tidsregning. Det blev benyttet som kombineret bro og akvædukt.

Jeg havde indstillet kameranlinsen til den helt store fotosession, men jeg er nødt til at indrømme, at jeg blev en lille smule skuffet. Jeg synes, det var flot og meget imponerende, men jeg troede, at der ville have været mere at kigge på – og så havde vi ikke taget badetøj med. Det er et must! Vandet så meget dejligt ud og man kunne springe ud fra de omkringliggende klipper eller nøjes med at dyppe tæerne ved sandbankerne, hvor vandet var lavt. Man kan [leje kanoer](#) helt fra [Russan](#) og sejle 30 km. ned ad floden [Gardon](#) (som er biflod til Gard) til Pont du Gard. Sådan nogle ting er vi stadig for dårlige til at gøre, men måske kan andre få glæde af det nu. Det kan helt sikkert svare sig at booke på forhånd, for der er rigtig mange om budet.

Vi gik en tur på klipperne langs vandet og sad og kiggede ud på de badende og sejlerne. Pludselig kom der en ambulance med udrykning men uden lyd. En ungersvend havde vist givet den for megen gas og havde slået hovedet. De kom tilbage med ham iført forbinding og tog ham med på sygehuset. Stakkels fyr.

Da vi gik tilbage, var alle blevet sultne. Der er én ting, som man ikke skal kombinere med 3 piger og ferie: Mangel på regelmæssig føde. Når én går sukkerkold, så rammer det alle! Der var en [restaurant](#) på stedet, som vi gik op imod. Les Terrasses. Der sad folk og spiste, så vi gik hen til et bord. Der kom en tjener, der ikke kunne så meget som 4 ord på engelsk. Hun skyndte sig

væk og monseieur overtjener kom hen til os og ville helst snakke tysk. Det var ok, selvom han stadig snakkede mest fransk. På trods af, at klokken var 13.55, indvilligede de lettere irriterede tjenere alligevel i at bringe os noget mad, hvis vi hurtigt kunne beslutte os til, hvad vi ville have og kokken ikke protesterede alt for meget.

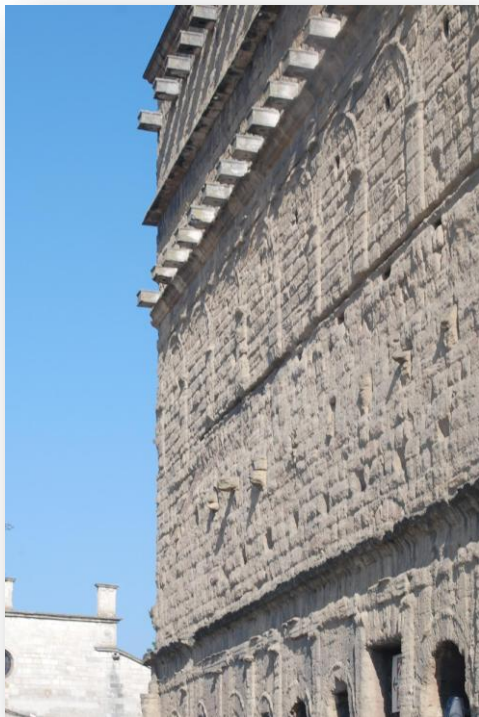
Begge pigerne ønskede sig Saumon, som er laks. Denne ret kunne man dog kun bestille som menu, hvortil der også hørte dessert med enten is eller kaffe. Jesper og jeg ramte en jambon cru med melon.

Det tog en evighed for maden at komme og det var sandsynligvis kokkens stille demonstration af, at man ikke kommer dalrende lidt i klokken 14 og bestiller varm mad. Lisa måtte ydermere vente noget længere på sin mad end os andre, men det synes tjenerne heldigvis var meget pinligt ☺

Det var pivdyrt, det var lækkert og tjenerne tøede op efterhånden og igen tror jeg, at deres "uvilje" mod gæster, der ikke taler deres sprog, skyldes generthed. Det er lidt svært at være professionel, når man ikke kan forklare de dumme udlændinge tingene ordentligt!

Mætte både i maverne og i hovederne, gik vi op til indgangsområdet. Jesper havde set, at der var et [museum](#), som han gerne lige ville checke. Det skulle vise sig at være en fremragende idé! Der var ingen mennesker og museet var nærmere et eksperimenterium end et støvet lokale med gamle ting. Selv Lisa "fandt det interessant", som hun sagde. Der var også et "rigtigt" museum, men selv dét var også ret spændende. Dejligt, at ungerne er blevet lidt ældre og synes, at sådan nogle ting er sjove.

Ungernes belønning for at deltage i Jesper og mine udskjelser var igen, at de kunne gå i poolen og de ønskede sig igen aftensmaden serveret på "vores" bænk lidt udenfor [Vacqueyras](#) og således sluttede endnu en fransk dag.